

Laura

Laura

Ingrid Mulder

t.b.v.:

🐾 San Antón Morón 🐾

Refugio

Schrijver: Ingrid Mulder
Coverontwerp: Ingrid Mulder
ISBN: 9789402127126
© Ingrid Mulder / San Antón Morón

December 2014

“Inleiding”

Voorspoed was haar vreemd. Beter gezegd: Laura had in haar vijf en een half jarig bestaan alleen nog maar ellende en misère gekend.

Ongeveer drie jaar oud was ze, toen ze met haar pups een Spaans asiel betrad. Ze was bang en duidelijk mishandeld. Een levend wezen: echter geschopt, geslagen en gekleineerd tot op het bot. Helaas geen incident in Spanje. Eerder dagelijkse kost.

Binnen een dag waren al haar pups overleden: vermoord door haar asielgenoten. Logisch; het asiel moet het doen met veel te weinig middelen en haar medebewoners hadden honger. De pups waren een makkelijke prooi én voedzaam, voor even...

Een nieuw litteken ontsierde de ziel van de mooie -en bange- Laura. Doodongelukkig verbleef ze in het asiel.

Na twee jaar leek het geluk haar toe te lachen: ze werd geadopteerd. Helaas verliep ook dát niet goed en moest Laura -al gauw én met spoed- het adoptiegezin verlaten.

En zo kwam ze op een dag in juli 2014 voorbij op Facebook-tijdlijn. We besloten informatie over haar in te winnen want tijdelijk één hond extra, ach... dat moest wel kunnen. Na overleg met vrijwilligers van *San Anton Moron* werd besloten dat ze onze opvanghond ging worden. We gingen ons best doen haar op haar gemak te stellen met behulp van onze eigen honden -onze Portugese Senna en Spaanse Beau- zodat Laura weer plezier zou krijgen in het leven. Daarna kon ze dan weer ter adoptie worden aangeboden.

En zo stond ze begin augustus op de stoep. Er was geen woord gelogen: Laura was inderdaad ontzettend bang. Maar toch, hadden we vertrouwen in haar. “Het komt goed, meisje” zeiden we haar keer op keer.

Hoe?

Met liefde, *humor*, relativieren en geduld...
...heel veel geduld.

"Geduld"

 "Wie gaan er mee? Senna? Beau? Laura? Komt u maar!"

 "Maar ik ben bang."

 "Buiten is het leuk, maar 't is graag of niet."

 "Onder tafel voel ik me veilig."

 "Dan blijf je daar..."

 "Maar ik wil wel mee."

 "Dan ga je mee."

 "Maar ik durf niet."

 "Als je mee wil moet je wel durven."

 "Ik blijf wel hier."

 "Oké. Kom Senna en Beau, we gaan wandelen."

 "Ik wil ook mee."

 "Kom dan."

 "Nee."

 "Sorry, maar ik ga je niet halen."

 "Dan poep ik in huis."

 "Ja."

 "Dan ben je boos op me."

 "Nee."

 "Dan vind je me niet meer lief."

 "Jawel."

 "Je vindt me nog wel lief als ik in huis poep?"

 "Ja."

 "Ja?"

 "Ja, dan vind ik je nog wel lief, je doet alleen niet zo lief."

 "Oh."

 "Maar Senna en Beau willen graag even naar buiten om daar te poepen, dus ik ben zo terug."

 "Mag ik mee?"

 "Ja, kom maar."

🐾 "Je vind me lief?"

👤 "Ja, ga je ook mee?"

🐾 "Nee."

👤 "Echt niet?"

🐾 "Wil wel. Durf niet."

👤 "Durf je wel, je denkt alleen dat je het niet durft."

🐾 "Doe je me niks?"

👤 "Helemaal niks en als je wil mag je snuffelen in het gras."

🐾 "Wat is dat?"

👤 "Dan moet je meegaan."

🐾 "Het klinkt suf."

👤 "Dan blijf je thuis."

🐾 "Wat voor kleur heeft gras?"

👤 "Zeg ik niet."

🐾 "Waarom niet?"

👤 "Dat mag je zelf ontdekken."

🐾 "Pff.. je bent hopeloos, mens."

👤 "Weet ik, ga je mee?"

🐾 "Vooruit dan maar."

“Op bed”

🐕 "Trusten Laura, 'k ga op bed."

🐾 "En ik dan?"

🐕 "Jij ook als je wil."

🐾 "Wil wel. Durf niet."

🐕 "Dan blijf je beneden."

🐾 "Alleen?"

🐕 "Ja. Maar ik laat de deuren open Als je je eenzaam voelt kun je komen."

🐾 "Naar boven?"

🐕 "Ja."

🐾 "Ik kan toch niet traplopen?"

🐕 "Waarom niet? Dat is gewoon pootje voor pootje zetten maar dan steeds eentje hogerop."

🐾 "Is nieuw voor me."

🐕 "Mooi toch? 5 Zijn en nog steeds bijleren? Slaap lekker Laura!"

🐾 "Zijn Senna en Beau daar ook?"

🐕 "Ja. Nu gaan we slapen."

🐾 "Mag ik mee?"

🐕 "Natuurlijk. One bed fits all."

🐾 "Ik verzamel moed. En dan... dan ben ik er ook!"

🐕 "Trusten Laura, wat je ook gaat doen."

🐾 "Trusten... mens."

“Visite”

🚶 "Laura, we gaan wandelen."

🐾 "Wie waren dat?"

🚶 "Dat waren Mark en Cynthia, onze burens."

🐾 "Zijn ze nu weg?"

🚶 "Ja, ze hebben kinderen en moeten op tijd weer op. Wil je een overgebleven hapje?"

🐾 "Onder tafel?"

🚶 "Als jij dat daar wil."

🐾 "Graag."

🚶 "Alsjeblieft, kaas."

🐾 "Lekker, zijn ze weg?"

🚶 "Ja, ga je zo even mee?"

🐾 "Waar naar toe?"

🚶 "Naar buiten, nog even plassen."

🐾 "Zijn ze echt weg?"

🚶 "Helemaal."

🐾 "Oké... Gaan Senna en Beau ook mee?"

🚶 "Absoluut."

🐾 "Gaan we daarna naar bed?"

🚶 "Ja. En de overgebleven stukjes kaas zijn dan voor jullie."

🐾 "Klinkt leuk."

🚶 "Is het ook. Ga je mee? Buiten plassen?"

🐾 "Oké. Gaan we daarna slapen?"

🚶 "Ja. Daarna gaan we slapen."

🐾 "Is echt alles zo slecht nog niet?"

🚶 "Nee Laura, vanaf nu kleeft aan elk negatief iets, iets leuks."

🐾 "Cool... ik ga mee."

🚶 "Zo kom je er wel. Lief meisje."

"Zindelijkheid"

 "Ik moest plassen."

 "Dan gaan we even naar buiten."

 "Ik zei toch: ik móést plassen?"

 "Oh ja. En toen?"

 "Toen heb ik op de bank geplast."

 "Da's niet de beste plek."

 "'t Was wel een fijne."

 "Ja. Om te relaxen. Niet voor een plas."

 "Ben je boos?"

 "Nee. Ik ben aan het denken."

 "Waar denk je aan?"

 "Hoe ik jou aan je verstand kan brengen dat je buiten moet plassen."

 "En?"

 "Ik denk met geduld."

 "Ben je boos?"

 "Nee."

 "'Teleurgesteld?"

 "Nee! Absoluut niet. Je doet het goed Laura."

 "Wat ben je dan?"

 "Niks. Niks meer dan jij. En ik plas ook liever in huis. Toch moet jij wel leren het buiten te doen."

 "Denk je dat het lukt?"

 "Ja."

 "Maar?"

 "Niks maar. Gewoon ja."

 "Ik doe mijn best."

 "Dat weet ik. Het komt goed."

 "Met mij?"

 "Ja. Met jou. Beloofd."

"Het grote bed"

🐾 "Waarom lig jij daar?"

👤 "We liggen hier allemaal."

🐾 "Maar normaal lig je ergens anders."

👤 "Ja, maar normaal slaapt je opvangbaasje ook al lang. En snurkt hij dan heel héél hard."

🐾 "Moet ik nu ook daar slapen?"

👤 "Je weet dat alle deuren open staan."

🐾 "Ik wil bij jou slapen."

👤 "Kom maar. Weet je dat Beau dit ooit niet durfde?"

🐾 "Nee."

👤 "Jouw pleegzusje Beau durfde ook niks."

🐾 "Die haibai niet?"

👤 "Nee. Die is ook zo gegroeid."

🐾 "Was die ooit ook bang?"

👤 "Ja. En veel minder nieuwsgierig dan jij."

🐾 "Oh. Mag ik ook op het grote bed?"

👤 "Altijd. Slaap lekker Laura."

🐾 "Slaap lekker, mens."

